CONSTRUÏM EL LLEURE DE BASE COMUNITÀRIA AL BARRI

Relatoria

Plaça la Pau (La Verneda i la Pau)
Dilluns, 28 de maig de 2018
De 10 a 13 h

CC BY SA

Presentació

Persones assistents: 45
Homes: 13
Dones: 32

Presenta Marc Andreu, Conseller Tècnic del Districte de Sant Martí:
L'objectiu de la sessió és pensar entre totes com el lleure educatiu de base comunitària pot ser una eina per respondre a necessitats d'infants i famílies del barri i com potenciar el teixit de lleure i lligar-lo amb el barri.

El projecte Baobab és el projecte coproductor d'aquesta sessió. Aquest va néixer al 2016 amb la finalitat d'ajudar a fer créixer esplais i caus al territori. Fer créixer lleure des del barri amb una mirada comunitària.

Institut-Escola Trinitat Nova

Clara Maristany és responsable de participació infantil i juvenil de l'Institut-escola Trinitat Nova.

L'Institut escola és un projecte nou creat pel barri i des del barri, forma part del pla de barris. Està enfocat a treballar les necessitats del barri en el context actual. Dirigits a infants de 0-3 i 0-7. El projecte específic en què es focalitza l'institut-escola són els audiovisuals.

Disposen d'una biblioteca escolar del barri i pel barri dins de l'escola. Compten amb professionals no habituals a les escoles (mestres o equip de coordinació) com el TIS o la dinamitzadora comunitària.

En contraposició als tècnics tancats a l'escola, prefereixen parlar d'agents educatius, que són molts al barri. Mentre que l'escola és obligatòria els caus i altres es consideren educació no formal. Totes elles són agents educatius i totes són intencionades amb objectius i planificats. S'ha de deixar de diferenciar reglat/ no reglat. La diferència és que un es pot triar i l'altre és obligatori.

Tothom hauria de tenir accés a l'educació pública i lleure. Un nano passa una mitja de 40 hores a l'escola. I una mitja de 65 fora. No ens podem concebre en l'escola sense la seva realitat de la tarda o la seva realitat dels dissabtes. Hem de tenir una mirada que dóna coherència a aquestes diferents realitats. Tots els agents han de treballar sobre el present del que es van trobant i va sorgint de manera interrelacionada.

Hi ha tres agents en la vida dels infants:
• Les famílies. Que treballen des de l'amor i nosaltres les estimem. És un plaer i li estem agraïdes perquè ens deixin els seus fills durant 8 hores quan elles només podran tenir-los 5 hores.
• Context de lleure fora l'escola. Súper necessari o imprescindible. Fins ara no ha estat accessible a totes les classes socials i són endogàmics, costa dir-ho perquè fem una feina brutal i ens desvivim per això. Però el perfil d'infants és concret, i creuen que s'ha d'obrir a una igual-

tat d'oportunitats. Hi hauria d'haver espais de lleure educatiu a molts barris i territoris que no n'hi ha. Hi ha necessitat d'espais físics pel lleure educatiu.

• Escoles. No tenen sentit les "escoles bolet", amb persones tancades a despatxos. L'escola és del barri i el context condiciona com es treballa des d'aquesta. Calen persones que treballin per la comunitat dins de les escoles, cal un perfil comunitari dins les escoles, connectat amb entitats i territori.

Proposa deixar d'utilitzar el concepte d'educació no formal pel lleure perquè si està planificada i és intencionada. La diferència està més aviat en què no és obligada.

Cau la Trini

Victor del Cau la Trini. Hi ha necessitat de propostes de lleure educatiu com la que es du a terme des del Cau de la Trini que té un any de vida. Aquests espais generen sentiment de pertinença al territori i implicació en aquest. Generen ganes i motivació d'implicar-se i seguir fent coses al barri.

Els infants han de tenir oportunitats dins del món del lleure. Però també han de poder tenir resoltes altres necessitats primàries i tenir un benestar socioeconòmic cobert per poder participar i així poder treballar altres coses. Promoure l'educació en el lleure a les pròximes generacions farà que lluitem més pels nostres barris.

Associació Ubuntu, projecte iqembu

Vanesa Fa 14 anys que estan a zona nord, l'associació va sorgir a l'època de la llei de barris. Inicialment feien casal d'estiu i posteriorment espai de lleure tot l'any. Tenen un projecte específic per infants de 0-3, el projecte espiral. Dins de l'equip disposen d'una psicòloga i una logopeda. Actualment estan impulsant el casal de joves zona nord.

Tots els agents educatius tenen vocació de treballar amb agents i famílies. L'administració i tots els agents educatius s'han de creure l'aposta per tenir aquests espais educatius en el lleure als barris. Ha d'existir el dret al lleure i a l'educació.

La lluita ha d'anar perquè l'administració es cregui la voluntat que tenen els agents educatius de treballar, ens podem comunicar i coordinar, però es necessita que des de dalt s'ho creguin. Hem de tenir dret al lleure i a l'educació, no es tracta de formal o no formal.

També els joves del barri s'ho han de creure, aquesta és l'estratègia perquè els espais puguin tenir continuïtat i així poder treballar l'objectiu principal d'apoderar els joves del territori. Qui millor que els joves del barri per tirar-ho endavant, creure-s'ho i donar continuïtat.

La participació és temps i federar-se molts cops suposa reunionitis, perdent la base d'atenció directa a famílies i infants. L'associació Ubuntu ha optat per no federar-se amb caus i esplais.

Quan comences el primer que necessites és un espai i una assegurança, per tant recursos, així que l'economia també està lligada a l'educació. L'economia va lligada al món de l'educació i la salut, des del món social ens n'oblidem. El context del territori, les condicions de vida i d'altres condicionen la intervenció.

La proximitat dels serveis i espais educatius és important, tant a l'àmbit físic com de relació. La comunicació és vital. La comunitat dels agents educatius han de tenir espais reals per treballar conjuntament entre agents amb hores dins dels horaris laborals dels professionals.

Manquen espais físics per diversos agents educatius i les escoles podrien ser un d'ells si les famílies, esplais i caus poguessin participar i decidir en elles.

Ell lleure comunitari ens ajuda a canviar i transformar el nostre entorn.

Desenvolupament de la sessió

Es plantegen tres qüestions a debatre entre les ponents i el públic assistent:

1 Què entenem per lleure comunitari i com el podem aplicar al barri?

Nuria, directora l'esplai Sant Paulí.
La societat i les escoles estan canviant, estan fent un viratge cap a la participació, cap a ser espais socials i oberts. L'escola pot ser la clau per generar aquests vincles educatius de xarxa que necessitem.

Hem de treballar contra l'aïllament, necessitem que els nens creixin amb algú al costat que generi compromís i vinculació al barri. Des de l'escola s'ha de promoure la participació. Si els nens estimen l'escola i el que s'hi fa, els pares venen i participen, s'ha d'estendre aquesta clau.

S'ha de preveure temps i persones de referència per vetllar per la coordinació entre els diferents agents i que la faciliti. Estar en pla de barris és una oportunitat. Però ens cal que aquest més a més ens el puguin facilitar.

Irene Gonzalvo del MIJAC la Pau.
Una de les coses més importants és sortir al carrer perquè ens vegin. Fer-nos visibles i atraure a altres joves.

Treballen a partir de campanyes amb els joves amb una metodologia de veure, jutjar i actuar sobre temàtiques que es troben al barri.

La Pau ha estat un barri oblidat en l'àmbit comunitari i costa treballar-lo. Ara amb recursos de l'administració podem treballar conjuntament. No faríem res administració per un cantó i entitats per l'altre.

Alex, TIS Escoles La Pau i Arc de St. Martí
Entre setmana el lleure comunitari està molt cobert però falta apostar pel lleure al cap de setmana.

S'ha d'apostar per intervencions continuades en el temps i no condicionar amb els tempos pressupostaris com el pla de barris que quan els projectes i el territori comencin a fer xup-xup es tallarà.

Clara de l'Institut-escola Trinitat Nova.
El lleure s'ha de coordinar. Moltes entitats van per lliure, fan coses interessants i boniques però si poguessin coordinar-se, compartirien projecte i objectius a part d'infants, problemàtiques i famílies.

Cal que les figures de coordinació estiguin al dia a dia del lleure.

2 Quines dificultats es troba el voluntariat a les perifèries?

Nuria, directora esplai st Paulí de la Verneda.
Costa molt trobar gent amb ganes. El voluntariat que tenen són joves del barri que es volen vincular o joves d'altre barris que volen aportar, venir al territori perquè creuen que hi ha més necessitat.

No hi ha costum d'assistir com a infants als esplais, aleshores es troben amb una manca de relleus de voluntaris i de continuïtat del projecte.

Victor del Cau la Trini
En un context socioeconòmic complicat no es veu amb bons ulls treballar de forma gratuïta. Fer-se voluntari no està molt ben vist en un context de necessitat de treball i ingressos.

Per altra banda el voluntariat obre la possibilitat d'implicar-te al barri.S'ha de combinar el voluntariat amb el treball remunerat (es podria combinar voluntariat + monitor de menjador) El voluntariat en ell lleure requereix una dedicació bastant intensiva. Costa trobar relleus.

Vanesa de l'associació Ubuntu.
Hem de cuidar a les voluntàries. El voluntariat en el lleure és una opció de vida que omple la nostra motxilla de recursos però no produeixes res. La paraula no seria voluntariat sinó que aquest voluntariat s'acaba transformant en una motxilla de recursos que adquirim.

Es treballa perquè es creu en els drets de nens nenes i famílies des del nostre temps lliure. Això és una llibertat que a vegades no està ben vista (lligat amb el context econòmic). Som un àmbit que no genera capital

Des de l'associacionisme i espais juvenils es pot construir la nostra vida laboral. "La xarxa comunitària és la suma del millor de tots." És molt important que des del territori es vulgui treballar de manera conjunta, i que se sigui ambiciós amb una justa mesura i després ens enriquim i lluitem junts. L'ambició pot trencar el sac, és millor anar sumant amb les oportunitats que hi ha, enriquint-nos d'allò que ens funciona.

Irene Gonzalvo del MIJAC la Pau.
Els voluntaris venen en continuïtat d'haver estat joves de l'esplai i es creuen el projecte. Són joves del barri que volen quedar-se i aportar.
S'ha de fer valorar el lleure perquè sorgeixin més persones implicades i perquè els veïns i veïnes reconeguin la feina que es fa des de caus i esplais.

Clara de l'Institut-escola Trinitat Nova.
El voluntariat té les dificultats pròpies de ser voluntari o d'aconseguir voluntaris, més la perversió que se'n fa: els exigim que participin encara més.

Hi ha molts joves implicats en molts espais educatius i encara es diu que els joves no participen.

3 Quin paper ha de jugar el lleure educatiu?

Nuria, directora esplai st Paulí de la Verneda.
L'administració hauria de facilitar a les associacions del barri que puguin sostenir a les persones treballadores que tenen vinculades.

S'ha de facilitar adjudicar les ofertes laborals que sorgeixin al territori a les persones que hi estan implicades.

Dídac, Casal infantil el Drac.
Fonamentalment ens trobem en barris amb barreres arquitectòniques invisibles que els aïllen, barris dormitori amb molt baixa participació. Aquestes fronteres dificulten generar identitat.

Des del lleure han sigut els dinamitzadors del barri des de fa molts anys. El gran problema a la Verneda és que no hi ha un espai per joves des d'on els joves puguin fer activitats per ells, per grans i per petits. A partir d'un espai propi es pot generar identitat i participació. Si no fem res aquí pels joves, aquests surten del barri i van a altres llocs.

Si no fem res aquí pels joves, aquests surten del barri i van a altres llocs. Per treballar el present hem de centrar-nos en els joves d'ara i hem d'oferir espais i recursos.

Hi ha una manca d'interès a generar espais d'autogestió i canviar l'oci de consum. Fa des del 2015 que hi ha aquesta reivindicació. Ja es pot fer un pla comunitari i un pla de barris, quan marxin seguirem igual. Els problemes continuaran quan marxin les grans inversions si no deixem espais físics i espais organitzats existents. S'han de dedicar més esforços i hores en parlar dels infants.

Laura – MCEC – responsable esplai de sants
Des de l'administració no s'acaba de conèixer les relacions de xarxes de lleure del territori. Aleshores es comença a estirar en línies diferents, duplicant tasques o fent projectes bolet. Com fem que els projectes deixin de ser bolet i acabin implicant als joves del barri?

No estem facilitant la seva participació fent jornades i espais en aquests horaris on no poden venir.

Andrea del MIJAC la Pau
El problema és la confiança que es té en els joves. Pot ser que els faltin coneixements però tenen molta motivació. Hem de confiar en el que fan els joves.

Clara, Institut-escola Trinitat Nova
Qui mou el lleure som joves. Fem por perquè ens dediquem a transformar. Som molta gent molt organitzada amb objectius molt clars i l'objectiu primordial és transformar.

La burocràcia és un impediment pel lleure educatiu. Hi ha coses coherents però d'altres posen pals a les rodes.

Va molt bé que hi hagi lleure mogut pel voluntariat però cal confiança, deixar de posar traves, deixar de fer política a partir dels moviments socials i reconèixer la feina que fan. També es fa política amb el lleure, també ens canvia el panorama cada 4 anys, estaria bé que ens deixeu de canviar les referents, les persones amb les quals tractem cada 4 anys.

Vane, associació Ubuntu.
Cal que l'administració treballi pels drets dels infants. Lo social i la salut no és capitalisme. S'ha de generar igualtat d'oportunitats en aquests àmbits. S'han de fer polítiques que donin resposta als drets dels infants i les persones.

Als territoris hi ha d'haver igualtat d'oportunitat d'accés a diferents ocis. És important que hi hagi els recursos. Hi ha d'haver espais de comunicació entre els agents del territori. Els diagnòstics cansen. No avancen coses dins de les entitats o equipaments entre diagnòstic i diagnòstic, cada vegada que ens pregunten estem igual.

Pilar de l'IMEB, promoció educativa.
Estem en un context d'oportunitat on l'administració s'està movent i sestà apropant. La mirada política és important i bàsica pel lleure educatiu. Des de l'administració només podem sumar i trenar des d'una perspectiva d'acció comunitària. El repte de l'educació en el lleure fa por i fer xarxa també.

Això ho organitza acció comunitària i ens hem sumat l'IMEBi hem creat aquesta jornada amb i des de vosaltres. Partim de la confiança. Vam començar des de dalt però hem corregit a partir de l'avaluació i ara treballem des de baix.

Hem de confiar, trenar i treballar conjuntament. És pluja fina i de llarg recorregut, treballant des de baix i anar avaluant i corregint. Els resultats no són a curt termini.

Tenim una mesura de govern i una d'acció comunitària que no deixa de trenar la perspectiva comunitària. Hem de sumar i posant en el centre els infants i les famílies i treballant comunitàriament. Hem de treballar des de i amb els barris.

Marc Andreu, conseller tècnic del districte.
A l'administració li és més fàcil relacionar-se amb l'educació formal que amb la informal. És un repte que s'agafa amb el projecte Baobab.

En el terreny de les relacions, espais informals, horaris canviants i complexos, l'administració no se sent còmode.

Els projectes de pla de barris s'haurien de poder assumir amb pressupost ordinari en un futur. S'ha de visibilitzar l'oci que generen les entitats i gent organitzada dels barris. Així es reforcen i dificulta que desapareguin.

MIJAC la Pau
Demanen que es cuidin a les entitats, especialment a les que no tenen experiència o recursos per poder treballar en xarxa. I de manera continuada tot l'any i no només a primavera quan arriba la festa.

Taules de treball

Després de la pausa cafè es divideix la sessió en dues taules de treball que atenen a dues qüestions diferents vinculades amb el lleure comunitari:

- Com vinculem al lleure educatiu de base comunitària a altres entitats que hi ha al barri, les famílies i els joves?
- Com les entitats del lleure, les escoles i els instituts poden connectar-se per a generar una comunitat d'aprenentatge?

Els grups de treball disposen de 30 minuts per treballar distribuïts en 5 minuts d'emmarcar el context, 10 minuts de buidatge d'idees i coneixements, 10 minuts de propostes de treball i uns darrers 5 minuts de tancament.

1 Com vinculem al lleure educatiu de base comunitària a altres entitats que hi ha al barri, les famílies i els joves?

Persones participants:
· Adri (Mijac)
· Marina (Espai jove de la pau:– treballadora de Baobab)
· Berna (responsable pedagògic dels minyons)
· Lissette: (directora esplai Carmel, treballadora del Carmel amunt – grup de joves)
· Assumpta (tècnica de barri Besòs Maresme)
· Carlota (consellera Sant Martí, educació i infància)
· Gemma (pla ocupació acció comunitària)
· Ricard (coordinador baobab i pedagògic escoltes)
· Laura (escoltes catalans)
· Amaia (coordinadora diagnosi jove verneda de La Pau)
· Mar (cau de la trini)
· Núria (casal infantil el Drac)
· Fernado (federació don bosco esplais salesians)
· Andrea (Mijac)

Primer: plantejar-nos perquè la gent no participa en les entitats de lleure? Es reparteixen post-its per anotar les respostes classificades en: infància- adolescència, famílies i joves

Infants i adolescents:
· Una de les principals que ha sortit és el desconeixement.
· Adrià Mijac: Per la meva experiència si no surts al carrer i et deixes veure no saben que hi ets.
· Fan massa activitats- extraescolars. Ajuntaria infància i famílies perquè la responsabilitat i compromís de portar-los cada dia és de la família. Els nens tenen la idea de voler anar-hi, però cal el compromís dels pares. Els pares han de fer la fitxa d'inscripció perquè, si no la porten, no el puc acceptar.
· Les famílies, més enllà de la participació del nen, també es poden implicar
· Les escoles tenen un paper important. Quan un mestre valora que un nen, a part de participar en el bàsquet o la piscina, vagin a un espai de lleure, els pares obren les orelles. Tenir el suport del mestre fa que sigui més receptiu. És important vincular a les escoles amb el lleure formal dels esplais i els caus.

Famílies:
· Cal acompanyar a les famílies a entendre que la participació dels infants en els espais comunitaris del barri fa que guanyi.
· Cal tenir-nos en valor nosaltres mateixos també perquè ens tinguin en valor les famílies.
· Cal que el mestre, igual que et diu que portis el nen a anglès o a reforç, t'ha de recomanar també el lleure perquè a part de saber anglès sàpiga participar i aprendre moltes altres coses.

Joves:
· Hem d'educar en què el jove monitor-monitora té un pes més enllà.

S'han de visibilitzar el lleure com algo legitimat. No sortim als mitjans ni al carrer. Altres activitats tenen més valor perquè des d'un punt de vista consumista pensem que és millor que el nen faci futbol per si es fa futbolista.

Hi ha una falta de difusió i el desconeixement és bàsic. La feina és mirar que la gent ho prengui en valor, li doni importància.

Hem de fer creure als docents que el lleure aporta un benefici real. Que un infant que acaba la primària havent participat en un esplai té més recursos que un que no ho ha fet. Hi ha un seguit de beneficis si el nen participa en caus i esplais, són tants beneficis que hem de transmetre-ho.

El límit està en els recursos econòmics, tot i que l'administració també podria posar mitjans.

Què passa amb els joves de més de 16 anys. Quan fas 16 anys no tens res per a fer al barri, només et queda baixar al carrer i moltes vegades això porta al consum. Fins llavors t'han ensenyat moltes coses però després només poden seguir si fan de monitors.

Hi ha la mancança d'un espai jove on participar i que sigui autogestionat pera que realment els mateixos joves ho portin i decideixin quins projectes s'han de fer. Tant de bo es pogués fer cada barri. Però per fer això hi ha d'haver una base organitzada, si no serà des de dalt.

A la Verneda i la Pau hi havia un grup de joves que s'havia organitzat que van demanar un espai per a poder continuar però no sembla que se'ls hagi recolzat gaire.

Els joves es van organitzar per fer una proposta des dels joves a l'associació de veïns. Hi ha una falta d'escolta i de comprensió de l'associació de veïns.

Ara s'han focalitzat en col·laborar amb l'associació de veïns per la festa major però més endavant volen un espai propi.

És molt necessari un espai dels joves on es puguin ajuntar i posar en comú el que volen. Una resposta pot ser crear espais allà on els joves ja estan perquè no hagin de marxar. No cal un espai gran sinó un espai còmode on els joves puguin estar i decidir què volen fer.

Hi ha espais per joves a molts barris que estan buits. Els equipaments municipals no són la resposta, és més important teixir xarxa entre projectes. També educar als joves que s'organitzin i no esperin que els ho donin fet.

Com vinculem? Deixar triar els joves, no donar les coses fetes ni per fet i donar-los suport. Quan ja estan vinculats seran ells mateixos que puguin vincular altres. Participar per créixer i enfortir-nos.

El lleure educatiu ens hem de donar a conèixer més. Coneixement, reconeixement i visibilització. Donar veu i espai als joves.

Hem d'aconseguir entrar als instituts. Construir una educació transformadora – comunitat d'aprenentatge.

Fer accions i utilització espai públic

Hi ha d'haver suport a la gent jove, maduració i estima des de l'administració. Són el present i futur. L'administració ha de fer un gran paper

CONCLUSIONS

- Acompanyament – figures referents
- Valorar a l/la jove monitor/a, l'activitat, des de les famílies o els joves
- Comunicació: han de ser els mateixos agents de la comunitat els que facin difusió.
- Espais per joves de més de 16 anys
- Acompanyar
- Comunitat aprenentatge: entrar als instituts.

2 Com les entitats del lleure, les escoles i els instituts poden connectar-se per a generar una comunitat d'aprenentatge?

Persones participants:
· Pablo (equip Baobab)
· Clara (institut-escola Trinitat Nova)
· Victor (Cau la Trini)
· Pla comunitari Carmel
· Bet (Accó comunitària)
· Angie (acció comunitària)
· Dolors (PDC Tarragona)
· Irene (MIJAC la Pau i educadora barri la Mina)
· Pilar (IMEB)
· Toni (Departament joventut)

Es reparteixen frases evocadores aleatòriament per començar a treballar sobre elles:
· Augmentar el desenvolupament comú i fomentar la convivència social

· Conjunt de persones que formen part, influeixen i que són afectades per un entorn educatiu

· Escenari obert a l'espai públic local, que inclou la comunitat com a agents d'ensenyament i aprenentatge

Les frases evocadores desperten unes primeres reflexions en una roda de paraules:
· Eslògans molt macos però com es fan? Ens és fàcil imaginar i molt difícil fer.
· Què fa que un entorn sigui educatiu?
· Quan parlem d'alumnes ja els situem en un context d'inferioritat. L'educació es fa en un context de reciprocitat.
· Hem de reflexionar sobre l'espai públic, l'ús i l'accés.
· Com ha de ser la implicació?
· S'ha de partir de les necessitats i de la comunitat, no tots els barris són iguals.
· L'educació va més enllà de l'escola, hem de parlar de construir conjuntament, des de i amb la comunitat.
· Per saber el "com" hem d'identificar els agents i com s'interrelacionen i quines estratègies hem de dissenyar per teixir la comunitat.

Agents que s'identifiquen a la taula
· Escola
· Infants
· Famílies
· Personal docent
· Personal no docent (PAS)
· Mercat
· Serveis socials
· Lleure educatiu
· Entitats esportives
· Educadores
· Entitats d'infants
· Entitats culturals
· Associacions de Veïns
· Entitats o espais de gent gran: hi ha molta mirada comunitària cap a aquestes edats i no tant cap a la infància
· Equipaments
· Serveis

· CAP
· Comerciants
· Veïns i veïnes no representats, no vinculats
· L'espai públic
· Districte

Agents educatius concrets del barri de la Verneda i la Pau
· Servei de Prevenció Comunitària
· Piramidón
· Casal de Barri Verneda
· Espai Trajana
· No hi ha biblioteca o casal de joves a la Verneda.

El primer agent que ha sortit és l'escola. Hem de trencar mirades de la centralitat de l'escola i pensar què focalitzem des de l'energia comunitària.

Qualsevol persona és susceptible de ser agent educatiu i pertànyer a una comunitat d'aprenentatge.. Tothom que visqui i es mogui a un territori pot esdevenir un agent educatiu.

· Com transformar el barri en un entorn educatiu en si mateix? Com les persones poden entendre que les accions poden tenir un valor educatiu?
Són les famílies del barri qui ha de demandar què volen que passi al barri però no com una demanda cap a fora sinó com un objectiu a assolir en conjunt. S'ha de canviar la relació de demanda cap a l'administració.

· Com tots aquests agents incorporen la mirada comunitària?
Hi ha una base d'identitat de barri i una necessitat de serveis o equipaments que faciliten la creació d'una xarxa. És important el lideratge per determinar quins agents o projectes assumeixen iniciatives. Pots anar a buscar-ho a un altre lloc o generar-ho des del territori si són assumibles. Potser ho són en col·lectiu.

Els ritmes horaris de l'administració són diferents. Hi ha agents diversos amb diferents llenguatges. Una coordinació facilitaria relacions, accions i generació d'un llenguatge comú. Tothom ha de tenir accés a la informació sobre el que es fa i el que passa.

· Com podem generar estratègies comunes? Com podem generar accions? Quines accions poden ser?
Hem de saber cap a on volem anar o què volem aconseguir. Està bé traçar una línia per poder teixir relacions al voltant del que volem aconseguir. Seria necessària una taula de joventut als barris. Manquen espais de coordinació. És molt important generar vincle. És més important generar espais de trobada que estructures.

Un dels primers passos seria dinamitzar les places dels barris. Exemple, un cop a la setmana posar jocs tradicionals a la plaça podent incloure infants i família, visibilitzant la feina que es fa i generant un espai de trobada.

Interaccionar. Hi ha d'haver una lliure circulació entre els diferents espais. No ha de ser el mateix que va a tot arreu sinó tots a tots. Permeabilitat dels agents.

• Com visibilitzem i des d'on?

Posar en comú les especialitats i les maneres de fer. Generar projectes, potser no cal que siguin gaire ambiciosos ni llargs però començar a recórrer un camí plegats. Un projecte és allò que volem fer en comú. Buscar la utilitat més que el discurs. Generar conceptes i llenguatge comú, a partir d'aquí generar eines i metodologia comuna.

Els projectes han de tenir sentit al territori i no replicar a tot arreu. No abocar recursos acumulats territorialment i temporalment. Muntar formacions on siguem agents actius cada una de les parts, fins i tot infants i joves. Hi ha d'haver un espai de participació d'infants i joves, potser un consell d'infants. La participació d'infants i joves és primordial per construir la xarxa. S'ha d'articular un sistema perquè les seves veus no es quedin a escoles i caus. Les necessitats, motivacions i inquietuds serien reals. Els infants mobilitzarien a les famílies. Els nens i nenes han d'aprendre a participar. No els oblidem i ens posem a teoritzar.

Els infants són ciutadans de ple dret, han de tenir incidència a la governança i la presa de decisions de les entitats o escoles. S'ha de treballar prèviament la cultura de participació. A poc a poc s'han d'adonar que se'ls fa cas.,L'adolescent és el gran oblidat.

No oblidem a les places i als carrers fent espais per i de les persones. El meu local propi pot fer que m'hi tanqui, hem de mirar de sortir fora constantment, fora passen coses i quan surts fan que passin coses, les oportunitats estan en travessar la porta.

• Partim dels models d'escola que tenim, com trenquem la manera de fer?

Hi ha fronteres invisibles entre serveis i amb les persones. Hem d'entendre que és millor treballar conjuntament. Costa invertir temps, esforços i canviar metodologies de treball, i creure-s'ho. Fer conjuntament és més fàcil i econòmic del que pensem. Hem de pensar en espais que facilitin les accions comunitàries. Si ho fem tot al mateix lloc, sempre és la mateixa realitat, no es pot fer tot a l'escola. Potser seria interessant tenir espais compartits intergeneracionals, potser és difícil compartir espais però si activitats. Interrelació generacional.

És positiu un mateix espai escola-cau perquè genera un espai molt conegut, propi i familiar. És interessant passar del centre escolar a l'espai educatiu com a concepte. L'espai pot tenir molts tipus d'ús i funcionalitats.

Els professionals de primera instància hem de reaprendre moltes coses. Hem desenvolupat sistemes que han donat respostes però que alhora han conduït a treballar molt per separat. Els espais on ens trobem veïnes i professionals són un gran aprenentatge caminant i fent. No és tan fàcil construir un projecte conjunt, ens falten eines. S'ha de reconèixer als altres com a interlocutors igual de vàlids. Les escoles van saturades i atenen de manera diferenciada segons des del rol des del qual se'ls hi parli.

Els agrupaments que tenen espai a l'escola no poden participar de cap manera al centre educatiu. El problema ve del reconeixement de diferents nivells d'encàrrecs. S'ha de fer el reconeixement

dels valors i coneixements dels diferents agents educatius. Les barreres invisibles hi són però es poden trencar.

Hi ha pessimisme i desconfiança, s'ha d'anar treballar a poc a poc per generar confiança en participar. A vegades hi ha minúcies que paralitzen fer projectes.

L'escola o equip directiu té una posició de poder de control i gestió de l'espai. S'ha de tenir una mirada de benefici dels infants del territori i no de benefici de servei o propi.

Soles no podem i hem de fer coses juntes. Hem de reconèixer que l'altre ens pot aportar en el nostre dia a dia i que també l'altre necessita ajut.

Hem de poder avaluar el que fem des del treball comunitari per tenir evidències de l'impacte real sobre el què fem i així poder elevar-ho i donar-hi més rellevància i visibilitat.

Plenari

1 Com vinculem infants, adolescents, joves i famílies?

Ha mancat temps i no s'ha pogut aprofundir tot el que es volia.

No es valora prou des de l'educació formal a les activitats de lleure

· Infants: manca acompanyament per part de les famílies

· Joves: hi ha desconfiança cap al que fan i el que passa amb joves. Els joves de 16 han de tenir espais. Espais des d'on poder acompanyar-los.

· Comunicació: és necessari que esplais i caus es visibilitzin però és feina seva? Són els agents de la comunitat que han de promocionar les activitats.

· Comunitat d'aprenentatge: Entrem als instituts, però prèviament aquests ens han de creure. Si és tota la comunitat que educa als infants hem de poder parlar tots iguals en comunitat d'aprenentatge.

2 Comunitat d'aprenentatge

S'ha fet un mapa d'agents de la comunitat d'aprenentatge i n'hi ha molts, podrien ser-hi tots els agents de la comunitat. L'escola institut la plantegem com el centre d'aquesta galaxia educativa. Tot el que forma part de la comunitat forma part de la comunitat d'aprenentatge. El repte és que tots coneguem que formem part d'aquesta comunitat.

Generar espais de participació és pluja fina i a poc a poc.

· Espais públics dinamitzats
· Taula de joventut o espais de participació per a infants i joves.
· Els professionals hem de desaprendre per generar mirada comunitària, i donar resposta al que s'està movent a la comunitat.

No hi ha qüestions ni debat. Seguim, l'aprenentatge i la revisió són constants.